

[Kerluf Rasmussen.]

nøgne købspris for grundstykket, de høje priser på byggematerialer samt finansieringsomkostninger i forbindelse med byggeriet.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen fremførte i sin tale et citat fra en revyvis, sunget af en meget kendt og agtet skuespillerinde, fru Liva Weel. Det var et udmærket citat, og det vil formentlig for eftertiden stå som noget af det, der var rigtigt i det, som det ærede medlem sagde. Jeg har et andet citat, som jeg synes kan bruges i denne forbindelse; det er også fra en vise, som fru Liva Weel i sin tid har sunget og har haft megen succes med, den indeholdt ordene: „Minderne har vi da . . .“. Der er nogle stykker af os her i denne sal, der har mindet hos os endnu om, hvordan man fra de konservatives og venstres side hæmningsløst førte en kampagne mod de jordlovsforslag, som blev fremsat i sommer, hvor man givetvis førte en direkte skrækkampagne over for parcelhusejerne. Jeg synes, det er en pligt for de andre partier her i tinget at medvirke til, at de borgerlige partier ikke denne gang skal få held til at lave en skrækkampagne.

Det er givet, at grundstigningsskylden er generende. Det er dog ikke nogen udslag-givende udgiftspost for dem, der bor i parcelhuse, men den skal væk, hvis den ikke har tjent sit formål, eller hvis den er uretfærdig i sin fordeling.

Fra regeringsside eller i hvert tilfælde fra folk, der står det største regeringsparti nær, er det blevet hævdet, og det vil man vel stadig gøre, at grundstigningsskylden var og er et middel til at bekæmpe grundspekulanter, og ved skærpelsen af loven i 1958, hvor vi fik den såkaldte fulde grundstigningsskyld, mente samme kredse, at nu var et dræbende slag ført mod vor tids gullaschbaroner. Men nej. For hvad var det, der skete? Netop årene efter 1958 bragte de kraftigste stigninger i jordpriser, som Danmark nogen sinde har set, og ingen kan vel bebrejde dem noget, der mistede troen på, at grundstigningsskylden havde evne til at holde priserne nede og bekæmpe grundspekulationen. Den bitre kendsgerning er nemlig, at grundkøberne i de fleste af de handler, der fandt sted i årene efter 1958, accepterede den afgiftspligtige grund-

stigning som et nødvendigt onde lagt oven i købesummen.

Forslagsstillerne vil sikkert erkende, at de har spændt buen temmelig højt ved på ét bræt at kræve grundstigningsskylden ophævet. Derved går man jo også spekulanternes ærinde. For mig at se vil et udmærket resultat være opnået, hvis man i første omgang, indtil man ved andre midler kan holde priserne i et rimeligt leje, afbøder de uheldigste virkninger af loven, og i denne forbindelse vil jeg gerne fremføre nogle af de alternativer, som jeg har sympati for.

Forslagsstillerne foreslår som anført, at hele grundstigningsskylden bortfalder. Det vil være vanskeligt at acceptere fuldt ud fra vor side — det vil man forhåbentlig kunne finde ud af — hvis der ikke samtidig fremsættes forslag, der kan fremme udbuddet af byggegrunde, fordi vi trods grundstigningsskyldens manglende evne erkender, at den i visse tilfælde — jeg understreger i visse tilfælde — kan tvinge spekulanterne til at sælge, hvis de skal betale de store grundstigningsafgifter. Dette pres betyder mere i øjeblikket, fordi der synes at være en pause i efterspørgslen. I den forbindelse bør det dog for en fuldstændigheds skyld anføres, at fritagelsen af landbrugsejendomme for både grundskyld og grundstigningsskyld naturligvis har den stik modsatte virkning.

Vi fra vor side vil lettere kunne acceptere en ordning, hvorefter grundstigningsskylden kun påhviler en grund, indtil den bliver solgt til brug for et boligbyggeri. Så kunne man eventuelt lade den falde helt bort eller lade den fikseres til den størrelse, den havde på bebyggelsestidspunktet. Man må dog ikke være blind for, at fikserer man ved bebyggelse, vil nabogrunde, hvis eventuelle bebyggelse finder sted på forskelligt tidspunkt, få uensartet grundstigningsskyld. Det er et forhold, som allerede eksisterer, og som giver anledning til megen misforståelse.

Man kan også gå den vej, at den nuværende lovgivning mildnes ved, at der gives et fradrag i grundværdien, der både får virkning for grundskyld og grundstigningsskyld. Hvis man kunne opnå enighed om fradrag, ville det medføre — lad os f. eks. sige, at man sætter fradraget til 10.000 kr. — at den lille grundejer i en af de vestlige